

Op 1 november gedenken we de bevrijding van Walcheren en met name de tweede fase van Operatie Infatuate met de landing op Westkapelle. Na de bombardementen van begin oktober 1944 op de Westkappelse zeedijk stond heel Walcheren, met uitzondering van Middelburg en de duinen, onder water. Van landzijde bestormde de Canadese 2^e Infanteriedivisie vanuit Zuid-Beveland de Sloedam. Van zeezijde naderde de vloot die zeven uur eerder was vertrokken uit Oostende. Drie uur na de landing bij Vlissingen werd de aanval op Westkapelle ingezet. De Royal Marine Commandos Nr 41, 47 en 48, versterkt met de Belgische, Noorse en Nederlandse Troops van Nr 10 Inter-Allied Commando bevonden zich in de landingsvaartuigen. Al deze commando-eenheden behoorden tot de 4de Special Service Brigade. Zodra de schepen binnen bereik van de kustbatterij kwamen opende de Duitse kustbatterij W15 het vuur. De verliezen aan geallieerde zijde waren enorm. Met de ondersteuningsboten voorop, varen de aanvalsbotten het gat in de dijk binnen. De hel breekt los, als de Duitse artillerie zich concentreert op het stuk dijk waar de commando-eenheden aan land komen. De bevrijding van Walcheren kostte vele burgers en militairen het leven en daarom vindt in Westkapelle jaarlijks op deze datum op drie locaties een herdenkingsplechtigheid plaats.

De buitenlandse gasten en andere genodigden verzamelen zich rechtstreeks in het Polderhuis, terwijl de oud-commando's van de COV'n gastvrij worden onthaald in Brasserie 'Bij de Koster' met een dampende kop koffie en een bolus. Omstreeks 10:15 uur verzamelen we buiten voor de afmars naar het Polderhuis, waar we om 10:30 uur opstellen buiten, achter het dijkje; hiermee zorgend voor rugdekking van de sprekers. Het is duidelijk dat we hier deelnemen aan een internationale herdenkingsplechtigheid. De vaandels van de Belgische en de Britse delegaties staan aangetreden en de genodigden nemen hun zit- en staanplaatsen in. Enkele familieleden van Britse veteranen zijn aanwezig, alsmede vertegenwoordigers van ambassades van verschillende landen, die worden gepresenteerd door de zeven vlaggen die halfstok hangen. De plechtigheid kan aanvang nemen.

Burgemeester Frederiek Schouwenaar bijt het spits af met een terugblik op de landingen op Walcheren en de offers die de jonge mannen in 1944 brachten voor de bevrijding van ons land. Hierna is het de beurt aan de militair attaché van het Verenigd Koninkrijk, kapitein-ter-Zee Ian Stubbs. Hij behandelt het verloop van de landingen en de felle strijd die gevoerd moest worden om Walcheren te veroveren teneinde de doorvaart naar Antwerpen vrij te maken. Hij benoemt de inzet van de schepen van de Royal Navy en de drie Royal Marine Commandos, No. 41, 47 en 48, samen met de Inter-Allied Troops van België, Noorwegen en Nederland. Vervolgens draagt hij de 'Exhortation' (vermaning) voor:

They shall grow not old, as we that are left grow old:

Age shall not weary them, nor the years condemn.

At the going down of the sun and in the morning

We will remember them.

Deze laatste zin wordt door de aanwezigen herhaald. Hierna speelt een trompettist van Brassband OKK de Last Post, die wordt gevolgd door een minuut stilte, afgesloten door het signaal Reveille.

Bij de kranslegging wordt de eerste krans gelegd door burgemeester Schouwenaar namens de gemeente Veere. Vervolgens leggen vertegenwoordigers van de drie Royal Marine Commandos, waarvan No 47 nog steeds een actief onderdeel is binnen de Britse Commando Brigade, een poppy krans. Namens het Korps Commandotroepen en De Commandostichting wordt een krans gelegd door kol Huub Smeets en Ikol Cor Herwegh. Ook de verschillende afdelingen van de Belgische ANPCV, de vertegenwoordigers van de Belgische Special Forces leggen een krans. Tenslotte een aantal burgerorganisaties, zoals het Memorial 40-45 in Kapelle en het Polderhuis in Westkapelle. Tijdens de kransleggingen verzorgt de Brassband OKK de muzikale omlijsting.

Terwijl de vlaggen van de landen die deelnamen aan de gevechten op Walcheren halfstok hangen, worden ter afsluiting de volksliederen gespeeld van Zuid-Afrika, België, Frankrijk, Noorwegen, Groot-Brittannië, Canada en Nederland. Tijdens elk volkslied brengen de aanwezige militairen de eregroet. Hiermee komt deze plechtigheid ten einde. Het detachement commando's stelt zich op en gaat in formatie naar vuurtoren 't Hoge Licht met de burgerbegraafplaats.

Ook de leden van de brassband spoeden zich naar de vuurtoren, want om 11.30 staat bij het monument de herdenking gepland voor de burgerslachtoffers tijdens de bombardementen op Westkapelle. Burgemeester Schouwenaar laat echter op zich wachten; waarschijnlijk zijn de papieren van haar speech 'gone with the wind'. Met enige vertraging begint de sobere ceremonie met een speech van de burgemeester, die zich in duidelijke taal vooral richt tot de schoolkinderen van Westkapelle. Ds Peter van Bruggen spreekt vervolgens een overdenking uit. Hierna legt burgemeester Schouwenaar, met assistentie van twee leerlingen van Basisschool De Lichtstraal een krans bij het monument. Ook enkele burgerinstanties volgen in de kranslegging, alsmede de vertegenwoordiger van RM Commando No 47. Aansluitend zingen de schoolkinderen met glasheldere stem twee coupletten van het Wilhelmus tijdens de vlagceremonie door twee leerlingen, onder leiding van kap. b.d. Frans van Zeeland. Majoor b.d. Bert Delleman laat het detachement de eregroet brengen, waarna de trompettist van Brassband OKK signaal Taptoe blaast, gevolgd door 1 minuut stilte. Hiermee komt de herdenking van de burgerslachtoffers ten einde.

Kap. b.d. Frans van Zeeland stelt het detachement op voor de afmars naar landingsplaats Erica bij de walradartoren. De derde herdenking, ter nagedachtenis aan de Britse Marine en de Britse Mariniers aan boord van de landingsvaartuigen, staat gepland bij het Landingsmonument bij het KNRM-station Westkapelle. Ook de leerlingen van de basisschool nemen deel aan deze herdenking en moeten per fiets door de duinen de dijk op. Op de dijk staat een straffe wind en de mannen hebben moeite met de fanions. De toespraak van burgemeester Schouwenaar wordt in flarden geteisterd door de wind, maar de strekking komt over bij de aanwezigen. Hierna worden met hulp van de schoolkinderen enkele kransen gelegd. De poppy kransen worden verankerd door middel van een kassei. Ook de mannen hebben tijdens de eregroet moeite om staande te blijven tijdens de windstoten, maar dat hoort nu eenmaal bij deze ceremonie.

Na afloop van de plechtigheid dirigeert kap. b.d. Van Zeeland het detachement langs de kortste route naar 'Bij de Koster', waar men vanaf 13.00 uur de lunch serveert. Na de lunch dankt de voorzitter van De Commandostichting de deelnemers voor hun inzet en biedt hen 'rekening Rijk' een versnapering aan om op te warmen. Dat is niet tegen dovemansoren gezegd en de meesten grijpen dit aan om nog wat na te praten. Maar aan al het goede komt een eind en al spoedig is het tijd om afscheid te nemen, met dank aan de organiserende COV Zeeland.